

dia inter illos et lux facta. **Amp.** quid erit ibi mane et quod vespe. **Amp.** instantia illa non potuerunt esse vel contigua vel continua. Jam enim declaratum est tibi per aristotilem in libro physicorum quod inter quolibet duo non est tempus. Quid ergo factum est medio illo tempore aut que utilitas temporis istius. Dico quia sicut quibusdam ex sapientibus et sanctis visum est quia medio illo tempore distulit creator illuminationem quam pre dixi tibi ut angeli sancti experimento cognoscerent quod essent ex creatione sua ut per modum tanta gloria illuminationis illustrati et humiliores et in deum magis grati quia deuoti postmodum extiterunt. Nihilominus tamen ab eisdem merito queritur quia totus hoc incompatibiliter melius nosse poterat ex illuminatione illa glorificati quam ex luce scientie sua naturalis sibi innate atque concreate. Ergo nec ista questionem dissolui tibi per hoc quod adieci verbis eorum experimento. Experimento siquidem imperfectionem suam cognoscere expediebat angelis sanctis valde ad ea que pre dixi. Plus enim humiliat sensus et experientia imperfectionis quam alia eiusdem cognitio fortassis autem nec possibile erat naturam angelicam in gloria homini creari. Verum hic istud determinare ac per scrutari longum esset et magis reseruandum est loco suo sed non effugiet propter hoc questionem cum intellectualis operatio tempore non indiget. Omnis enim cogitatio et omne intelligere atque cognoscere instanti est et subito et generaliter omnis passio que fit in substantia impartibili. Si enim fieret in tempore aliqua passio substantie impartibilis fieret in ea pars post partem ex quo sequentur duo inconuenientia. Primum quia passio illa esset ex impartibilibus. Partes enim omnes que in impartibili subiecto vel essent vel fierent impartibiles essent ex necessitate alioquin non possent esse in subiecto impartibili. Secundum inconueniens est quasi intelligere unius non fieri in instanti non posset hic esse nisi altero duorum modorum quos dicam tibi videlicet ut diuideretur ipse intelligere vel apte intellectus vel a parte intellectus. A parte autem ipsius intellectus non diuiditur nisi hoc modo ut aliquid ipsius intellectus prius intelligat et deinde aliud et ita consequenter singula que eius sunt donec intelligat totum. Nihil autem unum intelligit per modum istum quemadmodum cum intelligitur celum non intelligit particulatim videlicet prius intelligatur una eius pars

et deinde alia sed ipsum celum totum simul intelligitur etiam partibus non intellectus. Sic et homo non intellectus pede vel manu aut oculo. In quibus autem quorum unitas adunata est ex multitudine reuera contingit intelligere totum diuidi iuxta multitudinem et diuisionem ipsius totius. Quemadmodum intelligere propositionis unius diuiditur intelligere subiecti et predicati eiusdem quam aggregatum est ex eis. In eis enim de quibus mentionem facio manifeste vides quia intelligere totius non est aggregatum ex intelligere partium eiusdem. Quare manifestum est tibi iam quia intelligere non diuiditur apte intellectus cum intellectum fuerit unum non fit adunatum ex multitudine ut intelligere ipsius oporteat esse aggregatum similiter ex intelligere partium ipsius. Ubi est manifestum est tibi quia intelligere uniuscuiusque partem que non diuiditur in toto illo similiter nec ipsum diuiditur. Quemadmodum si dixeris celum est volubile. Intelligere ipsum celi non diuiditur intelligere partium eiusdem nec diuiditur tempore. Non enim in intellectu tuo prius fit quodammodo ipsum intelligere quo intelligis celum et deinde alia. pars enim illa vel esset intelligere vel alio et si esset intelligere esset vel illud intelligere quo intelligit totum celum vel quo intelligeres partem ipsius. Quod si esset ipsum intelligere quo intelligit celum ergo prius fieret in te illud intelligere quo intelligis celum quam intelligere celum. Si vero esset intelligere illud intelligere quo intelligere partes celi hoc iam destruxi tibi. Si vero esset intelligere quo alio intelligeretur quod neque esset celum neque pars celi tunc esset inutile et impudens ad intelligere quo intelligis celum et ita vane de illo fit mentio aliqua. Manifestum igitur est tibi per hoc quia intelligere non diuiditur apte intellectus nisi per modum quem dixi tibi. A parte vero intelligens impossibile est ipsum similiter diuidi. Cum intelligens omne per modum quo est intelligens substantia impartibilis sit. In substantia vero impartibili non est possibile ut pars post partem patiatur. Nec ut pars post partem agat cum non sint ibi pars et pars. Siue igitur intelligere sic agere siue pati impossibile est quod diuidatur a parte intelligentis. Adhuc modum se habet de actionibus alijs et de passionibus et generaliter de omnibus dispositionibus spiritualibus. Quare lux illa prima siue dies siue fuerit illuminatio solis modo